

baptist.dk

5

BaptistID

2020

Indhold – BaptistID

3 BaptistID – Hvem er ›vi?´

– leder

4 Set udefra

– baptister beskrevet af en ikke-baptist

6 Levede baptistliv

– fortalt af forskellige baptister

14 Dåben har flere betydninger

– om baptistisk dåbssyn

16 Hvad står vi for som baptister

– er det som præsterne prædiker?

25 Kirke vil de have – menighed vil de ikke være

– om baptistisk kirkesyn

28 Navne

28 Nyt fra den aflyste landskonference

29 Boganmeldelse

29 Giv en julegave

30 Udpræget praktisk begavet præst

– portræt af Hans Thomsen fra Sæby

32 Apostolsk Kirke

– portræt af en søsterkirke

34 Julehjælpen var Guds gave

– julehjælp på Bornholm

36 Identitetskrise?

– klumme

Forsiden:
[📷] Lone Møller-Hansen

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 5, 2020 – 167 . årgang

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 1: 12. februar. Deadline 1. december
Nr. 2: 29. april. Deadline 22. februar
Nr. 3: 16. juli. Deadline 17. maj

baptist.dk kan læses på www.baptist.dk.
Følg også bladet på Facebook.

Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Vibeke Dalsgaard, tlf. 2262 8839, sortebaervej5@gmail.com
Jamie Cunningham,
tlf. 6089 1441, jamielynn.cunningham@yahoo.com
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lone@baptistkirken.dk
Renathe Zimmermann,
tlf. 6165 2656, ivrezimmermann@gmail.com
Gitte Elleby, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD: Ole Engel

BaptistID – Hvem er >vi<?

[≡] Jamie Cunningham

[📷] Lone Møller-Hansen

Min undren over, hvad det vil sige at være baptist, har fulgt mig lige siden, jeg første gang trådte ind i en baptistkirke i Danmark i 1997.

Min kirkelige baggrund er næsten lige så blandet som mine amerikanske gadekrydsgener. Og konkurrencen kirkerne imellem om at >vinde sjæle< havde gjort mig til en overbevist ikke-konfessionel kristen. Og hvis der var én kirke, som jeg ikke ville høre til, var det hvide baptister! For mine erfaringer med de fanatiske, konservative baptister på min hjemegn var yderst negative.

Alligevel står jeg nu 23 år senere og er medlem både af en baptistmenighed og af redaktionen for *baptist.dk*. Opdagelsen af rummelighed, fællesskab og Helligåndens nær-vær samt uddannede præster, der dog ikke har nogen særskilt autoritet i forhold til det enkelte medlems fortolkning, var med til at ændre min holdning til baptister og medlemskab. Den lokale og landsdæk-

kende menighed blev min erstatningsfamilie, og jeg fortæller nu stolt om Baptistkirken i Danmark og mine oplevelser her.

Kendetegn og de fem F'er?

Med dette blad, *BaptistID*, vil læseren opdage, at ovennævnte erfaringer og muligheden for selv at vælge at være engageret i

menighedens aktiviteter – fx børne- og ungdomsarbejde og mission – er blandt de hyppigste kendetegn for baptister i Danmark. Nogle føler sig født som baptister. Andre har tilsluttet sig senere i livet, nogle endda som oprør og med personlige omkostninger. Men fælles er følelsen af ikke at kunne lade være.

I søgen efter et baptistisk DNA kommer der her bud på forskellige dåbssyn, historiske rødder og personlige beretninger. Man kunne være fristet til at koge baptismen ned til fem F'er forbundet i samme Gud, Ord og Ånd: Frihed, Forskellighed, Frivillighed, Fornuft og Fællesskab. Læs selv – og se, om du er enig! Eller nærmere uenig?

»» Fælles er følelsen af ikke at kunne lade være. ««

Grafisk design: pedersen & pedersen
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 2.800

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed.
Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 90519
mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Set udefra

»Vil du beskrive baptister set udefra?« Sådan lød opgaven, men først blev det nødvendigt at definere mit eget udgangspunkt i forhold til tro og kirke.

[≡] Erik Tornøe

[📷] Private

Jeg voksede op i et grundtvigsk miljø uden tradition for kirkegang og med vagtsomhed overfor mission. Det var fuldstændig uvant og nyt at møde aktive baptister.

Vi blev taget godt imod

Jeg og min familie flyttede til en ny egn med adskillige aktive frikirke-menigheder, herunder en veletableret baptistmenighed.

Åbenhed, venlighed og hjælpsomhed medførte, at vi hurtigt følte os velkomne. Som aktive spejderforældre fik vi også flere baptister som private venner.

To baptistspejdere fra Brovst deltog i Det Danske Spejderkorps' SUDANMARK PROJEKT i 1978. Den ene af dem døde i Sudan. Det med-

»Jeg og hele min familie har bemærket, at friheden til at tage – og undlade at tage – sine egne beslutninger er uantastet. Og tak for det!«

førte en særlig kontakt til enkeltpersoner fra baptistmenigheden og har dannet baggrund for stærke, holdbare venskaber med de direkte involverede og en stor del af baptistmenigheden.

Frihed til at vælge

Vores tre børn fik deres livs skoleophold på Baptisternes Efterskole i Tølløse med det kristne budskab som en del af opdragelsen.

Missionsarbejde er naturligt for en fri kirke, der styrkes økonomisk af større tilslutning, men jeg og min familie har bemærket, at friheden til at tage – og undlade at tage – sine egne beslutninger er uantastet. Og tak for det!

Summen af familiens oplevelser af baptistkirken er, at vi stadigvæk ser den udefra, selvom vi deltager i særlige anledninger. Vi har mødt åbenhed og fordomsfrihed; venlig interesse, naturlig hjælpsomhed og støtte i presede situationer. En åbenhed, som også ses i en massiv hjælp til integrering af kvoteflytninge.

Fælles engagement

Flytning fra egnen betød mange år på fysisk afstand fra den kendte baptistmenighed. Men

for otte-ni år siden blev det igen aktuelt at samarbejde om konkrete projekter i et fælles engagement i frivilligt arbejde for mennesker i nød.

BaptistKirkens arbejde i Rwanda og Burundi og den lokale Rotary-klubs ønske om at gennemføre et vandforsyningsprojekt medførte konkret samarbejde. Med Solveig og Niels Chr. Nielsens eksemplariske indsats som udgangspunkt er der siden 2013 gennemført projektsamarbejder om vandforsyninger, uddannelse, ambulance og udvikling for Batwa¹, som i alt har haft et budget på 1.355.000 kr. Hovedsagelig finansieret af Rotary og hovedsagelig udført under ledelse af danske og lokale baptister med mangeårigt kendskab til de lokale forhold og beslutningsmønstre.

Set udefra – men også set indefra – kunne de projekter ikke gennemføres uden administrativ hjælp og praktisk bistand fra baptistkirkerne i såvel Danmark som Burundi.

Set udefra skal der knyttes en forbindelse til artiklens indledning ved at understrege, at det at indtage måltider hos Solveig og Niels Christian i Musema gav anledning til at fokusere på, at mad og det at spise sig mæt ikke altid er en selvfølge. Vi, der ikke er opvokset med bordbøn, fik ved naturmetoden lært at sætte pris på den omtanke, der fulgte af at vente med at spise de få sekunder.

Tak for det samarbejde og tak for den lejlighed, der i den forbindelse opstod for en kulturkristen til ikke kun at se fysiske resultater og fremskridt som de vigtigste mål i et godt liv!

» Vi har mødt åbenhed og
fordomsfrihed; venlig interesse,
naturlig hjælpsomhed og støtte i
pressede situationer. «

Erik Tornøe

- ingeniør, ansat i hhv. Brovst og Hvidebæk, Vamdrup og Glamsbjerg, flyttede tilbage til Brovst som pensionist 2007. Opvokset på Fyn
- spejder i DDS, projektansvarlig DDS' Sudan-projekt 1976-78 og formand for fællesrådet for spejderne i Brovst 1976-79
- arbejdskraft ved byggeriet af BÆKKEN og ved moderniseringen af Brovst Baptistkirke
- aktiv i Rotary siden 1992 – siden 2008 i Han Herred Rotary Klub. Har forestået hjælpeprojekter i Danmark, Letland, Litauen, Sudan og Burundi

Levede baptistliv

Tema for dette blad er ›Hvad står vi for som baptister?‹

Vores identitet afspejles dels i vores forkyndelse, dels i vores livsførelse.

[≡] Hanne Kiel

For at forstå og beskrive, hvilke konsekvenser det kan have for tilværelsen at være baptist, har redaktionen stillet følgende spørgsmål til en række personer fra forskellige menigheder:

- Prøv at beskrive, hvad der er vigtigt for dig ved at være baptist?
- Hvordan afspejler det sig i dit liv? Har det haft betydning for dit valg af erhverv eller for dit arbejdsliv?
- Hvad har det betydet for din måde at opdrage dine børn på?
- Er det mere vigtigt for dig, at du er baptist, end at du ›bare‹ er kristen? Hvorfor?
- Hvordan fungerer dit tilhørsforhold til den lokale baptistmenighed?
- Hvor vigtigt er det for dig at gå i kirke og være engageret i menighedslivet? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Det er der kommet en række meget forskellige artikler ud af, men fælles for dem er, at skribenterne reflekterer over, hvad det har betydet for deres liv, at de er baptister.

Kristen først – og så baptist

Baptistfællesskabet er underlaget for mit liv, og dér hører jeg til.

[≡] Anne Elleby Sørensen, Roskilde Baptistkirke

Baptistkirken er en paraply at høre under, selv om jeg ikke nødvendigvis er enig i alle beslutninger som helhed eller i den enkelte menigheds beslutninger. At være kristen afspejler sig i mit liv ved håbet om, at Kristus kan ses i mine ord og handlinger, og ved at jeg fortæller, at jeg kommer i baptistkirken.

Troen med på arbejde

Jeg begyndte med at ville læse på Seminariet i Tølløse for at blive børnemedarbejder i en menighed, men jeg endte med at arbejde med børn i udfordringer samt deres forældre. Jeg har taget min tro med på arbejde. Jeg har bedt for børnene, for at Gud måtte lede mig i min kontakt med dem og inden mine samtaler med forældrene.

I forhold til børnene

Det var vigtigt for mig, at mine egne børn lærte Jesus at kende. Vi sang aftensang, bad bordbøn og talte om tro i hverdagen, når det faldt naturligt. Mine drenge deltog i søndagsskole – med lettere pres i teenageårene, da

der ikke var meget for den aldersgruppe. Jeg glædes over, at de tog personlig stilling og blev døbt, da de var i tyverne.

Jeg er først og fremmest kristen

Dernæst er jeg baptist. At være baptist er forskelligt for den enkelte. De nådegaver og tjenester, der beskrives i Bibelen, skal helst være en naturlig del af både mit og menighedens liv. Det skal

helst fungere i samværet og kunne tales åbent om. Det skal kunne ses virksomt i både smågrupper og til gudstjenester, bl.a. ved forbøn, helbredelse og i det profetiske. Det er vigtigt for mig at være en del af sådan en menighed og et fællesskab, at have en eller flere tjenester og at blive brugt, hvor jeg har fået naturlige og Gudgivne nådegaver. Jeg er glad for besøgstjenesten og for at være opmærksom på nye i kirken. Jeg inviterer også til kirkens velkomst- og informationskaffe.

»» Jeg har taget min tro med på arbejde. ««

At være baptist føles trygt

Jeg kan ikke huske, hvornår jeg begyndte at kalde mig »baptist«; måske omkring 13-års-alderen, og det blev for mig et »helle«. Det føltes som et sikkert ståsted, hvorfra jeg kunne være fri til at være den, jeg er.

[≡] Maria Klarskov, Kirken i Kulturcenter Vendsyssel

Da de andre i klassen gik til konfirmationsforberedelse, gik jeg i kristendomsklasse, og det gav mig en større viden om den frikirkehistorie, jeg var en del af. Det gav mig ballast og en følelse af at være i konstruktiv opposi-

tion til »det etablerede«, hvad det så end måtte vise sig at være. Jeg følte, at jeg var en del af en frihedsbevægelse, både politisk og personligt.

Et formende forum

Min baptist-opdragelse har givet mig den gave, at jeg har fået muligheden for – måske endda retten til – selv at tage stilling til mine værdier og min tro. Som teenager og ung oplevede jeg, at jeg havde et forum i Baptistkirken, hvor jeg kunne sætte ord på mine tanker og oplevel-

ser angående tro, liv, etik, værdier og moral. Det var meget formende for mig, og det er jeg meget taknemlig for. Det er en proces, jeg stadig er i gang med, og jeg tror faktisk aldrig, at jeg bliver færdig.

Gennemsyret af frihed

Det er vigtigt for mig at være baptist, fordi min forståelse af det navn er gennemsyret af en oplevelse af frihed: Åndsfrihed, trosfrihed, tankefrihed. Frihed til at drømme stort. Frihed til at håbe på det, som ser umuligt ud. Frihed til at tro på, at jeg kan gøre en forskel i verden – både i den store og i den helt nære. Frihed til at være og tænke helt forskelligt og alligevel være lige – uendeligt værdifulde, elskede og vigtige. Frihed til at møde min næste og mig selv med forsonlighed. Frihed til at insistere på, at uenighed ikke er verdens undergang – hvis den mødes med nysgerrighed, kærlighed og barmhjertighed.

»Jeg havde et forum i Baptistkirken, hvor jeg kunne sætte ord på mine tanker og oplevelser angående tro, liv, etik, værdier og moral.«

Om at være baptist

Jeg har aldrig i mit lange liv sat spørgsmål ved, om jeg skulle være baptist – for det er og var jeg, både før og efter jeg blev døbt. Måske lyder det ureflekteret, men det er sådan, jeg har haft det.

[≡] Bodil Hylleberg, Tølløse Baptistmenighed

I mit hjem gennemsyrede det at være kristen og baptist både hverdage, heligdage og festdage – og som det er for mig, sådan håber jeg også, at vores børn er positivt præget med den kærlighed, der er fundamentet i Kristustrøen; den tro, som vi alle er inviteret til at bygge livet på.

En synlig menighed

Kristustrøen udfolder sig for mig i Baptistkirken, hvor jeg er så privilegeret at være beriget med både familie og venner – og meget arbejde! For mig er både gudstjeneste og undervisning samt praktisk arbejdsfællesskab meget vigtigt. Alt dette er med til at opbygge mig som person og med til at give en forståelse af, at vi står sammen om at få menigheden til at være synlig i sin forkyndelse og sit virke.

Lærer af lyst og kald

Jeg har brugt mit arbejdsliv på at være lærer for børn og unge, og det tror jeg bestemt, at jeg valgte både af lyst og kald – det var en oplagt mulighed for at give noget væsentligt videre. Man kan så altid spørge sig selv, hvor

godt det lykkedes, men det er jeg heldigvis ikke stillet til regnskab for her!

I mit pensionistliv er det en gave at være en del af et menighedsliv. Der er altid nok at tage fat på i fællesskab med andre. Jeg drømmer om, at vores børn og unge kunne have lige så mange at dele kirkeliv med, som vi har som pensionister.

Det eneste rigtige?

Er jeg så baptist, fordi det er det eneste rigtige? Nej, det er jeg ikke, men min livsfortælling har i alle faser af mit liv formet sig sådan, at det er her, jeg hører hjemme og føler mig hjemme. Og det samme ønsker jeg for de næste generationer – at de lykkes med at vise trofasthed over for både deres hjem og deres kirke. Det giver ro i sindet og energi og overskud til at være Kristusvidne både med og uden ord.

»» For mig er både gudstjeneste og undervisning samt praktisk arbejdsfællesskab meget vigtigt. ««

Hvad er vigtigt ved at være baptist?

Det vigtigste er ikke at være baptist, men at være med i et fællesskab, der har Jesus som det centrale omdrejningspunkt, og som har en teologi, der er i tråd med Bibelen.

[≡] Charlotte Skræp, Aarhus Baptistmenighed

Min familie har været baptister i generationer, så mine forældre tog mig med i baptistkirken. Derfor blev jeg baptist og ikke medlem af en anden kirke.

Hvordan afspejler det sig i dit liv?

Det er svært at svare på. Jeg opfører mig ikke ekstra artigt eller afstår fra ting, men jeg har bemærket andres undren, når jeg gør noget frivilligt eller uegennyttigt. Det har måske noget at gøre med min opvækst i baptistkirken, som jo i høj grad er baseret på frivillighed. Det har ikke haft nogen indflydelse på mit valg af erhverv eller mit arbejdsliv, for mit privatliv og mit arbejdsliv er to adskilte størrelser. På mit arbejde svarer jeg hvert kvartal på en medarbejderundersøgelse – bl.a. om der er overensstemmelse mellem arbejdspladsens værdier og mine værdier. Jeg svarer altid, at det kan jeg ikke sige; ikke fordi min arbejdsplads ikke er ordentlig, men fordi værdier for mig er en helt anden størrelse.

Hvordan fungerer dit tilhørsforhold til den lokale baptistmenighed?

Godt – jeg har været i Aarhus i to år og har fra første dag følt mig velkommen. På grund af mit arbejde har jeg boet flere steder og været medlem af flere menigheder, og jeg har altid haft et godt og nært forhold til min menighed. Man må også selv gøre en indsats for at komme i >nærkontakt< med sin menighed. Man kan ikke bare sidde hjemme og undre sig over, hvorfor præsten ikke kommer forbi.

Man må op af sofaen og afsted. Bevar mig vel, der er i alle menigheder personer, man ikke er enig med, men det er et villkår, som ikke er enestående for en menighed, sådan er det jo også i livet som sådan.

Hvor vigtigt er det for dig at gå i kirke og være engageret i menighedslivet?

Det er supervigtigt, og på forunderlig vis kommer det helt af sig selv. Jeg behøver bare at møde op til menighedsrådet, så er jeg valgt ind i et eller andet. Jeg er med, fordi jeg ikke kan lade være.

Ingen har været i tvivl om, at jeg er baptist

Det kristne liv, du lever, er synligt for dem, du møder i hverdagen.
Din væremåde er afgørende for, om de får lyst til at komme i en kirke.

[≡] Kurt Bøgsted, Kors Kirkens Baptistmenighed

»Lad ingen ringeagte dig, fordi du er ung, men vær et forbillede for de troende« – sådan indledes det skriftsted, jeg fik ved min dåb.¹

På en spejderweekend opdagede jeg, at en ung havde gemt hash i en lampe. Jeg tænkte: »Hjælp, hvad skal jeg gøre?« Det blev en »usagt bøn«, som Gud hørte, og mit dåbsord gav mig styrke til at klare weekendens opgaver og samtidig til at tage mig af ham, efter at han havde smidt hashen ud i toiletet.

Mit aktive liv i Odense Baptistmenighed med ungdomsforening og spejderarbejde har sammen med den oplevelse dannet grobunden for, at jeg næsten hele mit arbejdsliv har arbejdet med forebyggende arbejde.

Fokus på børn og unge

Jeg har været SSP²-koordinator i Ikast, Ishøj og Dragør. Alle steder har man kendt til, at jeg er baptist, selvom jeg aldrig af mig selv tog religiøse emner op, men jeg fik ofte spørgsmål til logo på tøj o.l.

I Ikast deltog jeg i konfirmandundervisnin-

gen, ligesom jeg også var med til at etablere DDS- og FPF/FDF-arbejde i mindre byområder.

I Ishøj var kriminaliteten mere alvorlig, og jeg havde op til 12 deltid-/fuldtidsmedarbejdere. Det gav respekt i moskeen og hos imamen, at jeg var baptist. Derfor fik jeg lov til at tale i moskeen og blev som den eneste kommunale medarbejder godt modtaget i hjemmene.

Tro, bøn og arbejdsliv

Den vigtigste bøn er for mig den personlige stille bøn og den bøn, man beder i nuet. I mit arbejde var jeg ikke altid særlig tryk, og undertiden gjorde antallet af opgaver, at jeg måtte fravælge unge, som havde brug for hjælp. Så bad jeg Gud om at vejlede mig.

En gang spurgte en prostitueret, som jeg havde fået ind i et afvænningsstilbud: »Må man bede Gud om at komme ud af narkohelvedet?« Vi bad sammen om det. Senere gav hun mig et billede af sindsrobønnen. Den blev

»Må man bede Gud om at komme ud af narkohelvedet?«

hængt op på mit kontor og brugt til forældremøder.

Ja, Gud har været en synlig og usynlig del af mit arbejdsliv.

1 1. Timotheusbrev kap. 4 vers 12-14

2 Samarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi

Frivilligt at vælge Gud til eller fra

Det vigtigste ved at være baptist er, at jeg selv har fået lov til at svare »JA«. Det afspejler sig i mit liv vel mest ved, at jeg mener, at ethvert menneske selv skal have lov til at bestemme, om de vælger Gud fra eller til.

[≡] Rita Roulund, Viborg Baptistkirke

Det fik betydning for mit valg af erhverv og arbejdsliv, at jeg var baptist, for jeg blev jo missionær i Afrika. Jeg måtte have en uddannelse, som kunne bruges som missionær, selv om det begyndte anderledes. Min mor havde nogle andre idéer på mine vegne som fx lærerinde eller på rådhuset, men det var slet ikke noget for mig. Torben ville ikke giftes, før han kunne forsørge sin kommende hustru. Efter nogle kortere ansættelser og et mislykket forsøg på at blive optaget på uddannelsen til jordemoder trods adgangsbegrænsning, kom jeg endelig ind på sygeplejerskeskolen på Århus Kommunehospital.

At tro var børnenes eget valg

Jeg tror ikke, at jeg har opdraget mine børn anderledes end andre kristne forældre, bortset fra at de er opvokset i Afrika. Og dermed er alle ens venner kristne. Blot gjorde jeg det klart, at det var deres eget valg, om de ville

have med Jesus at gøre eller ej. En valgte at blive døbt som tolv-årig, en anden som elleveårig.

Det vigtigste for mig er at være kristen

Jeg anser alle kristne for mine søskende, lige meget hvilken kirke de tilhører. Men jeg er nu selv meget glad for, at jeg selv har fået lov til at sige: »Ja«.

Lige for øjeblikket er mit tilhørsforhold til min lokale baptistmenighed sat på stand-by. Det er vigtigt for mig at komme i kirke, og det har jeg savnet rigtig meget her i Corona-tiden. Men jeg håber, der engang bliver »normale tider« igen. For menighedslivet giver et fællesskab, som man ikke får i andre sammenhænge.

»Blot gjorde jeg det klart, at det var deres eget valg, om de ville have med Jesus at gøre eller ej.«

Selvfølgelig er man baptist

Mine forældre og mine bedsteforældre var baptister. Og jeg har fra barnsben altid set min familie praktisere deres tro. Kunne man så forvente andet end, at jeg også blev baptist?

[≡] Svend Eli Jensen,
Baptistkirken Nørresundby|Vodskov

Alligevel blev det ikke blot en selvfølge, at jeg blev baptist. Som ung havde jeg det svært på lejre og ved ungdomsmøder, hvor man opfordrede os unge til at tage stilling »nu i aften«. Jeg følte ofte et urimeligt pres.

Mine forældres livsopfattelse har bevirket, at jeg fra dreng altid har haft begge ben på jorden. Man skulle ikke fare ud i noget; tænke, inden man kom med sin mening og reaktion. Det kom også til at gælde spørgsmålet: »Skal jeg være baptist?« Jeg følte først et kald, da jeg var soldat og 20 år gammel.

Hvad er vigtigt for mig ved at være baptist?

Jo, her er plads til forskellighed; plads til at vente og tænke; til eftertanke, til at tro og fornuft kan indgå i et samspil.

At være baptist er i sig selv ikke afgørende for mig, men baptistkirken er nok det kirkesamfund, der bedst harmonerer med det, jeg står for. Det har ikke haft betydning for mit valg af erhverv, men jeg har ofte følt og fået bekræftet, at min tro har påvirket samarbejdet med kunder og kolleger positivt.

Børnene blev barnedøbt

Min kone, Bente, kom fra folkekirken, og derfor valgte vi at lade vores tre børn barnedøbe. De har siden gået i søndagsskole og deltaget i ungdomsarbejdet i Baptistkirken. Bente

»Jeg har ofte følt og fået bekræftet, at min tro har påvirket samarbejdet med kunder og kolleger positivt.«

valgte for ca. 30 år siden at blive baptist og har haft adskillige tillidsposter i menigheden og BaptistKirken.

Aktiv medvirken i ledelsen

Gennem tiden er det blevet klart for mig, at min tro fordrer aktiv medvirken i menighedens ledelse og aktiviteter. Mit engagement i menigheden har udviklet sig over tid – revisor, forhandlingsleder og forstander sammen med Bente. Nu er jeg næstformand i den fusione-

rede menighed Nørresundby-Vodskov.

Det var ligeledes baggrunden for mit ja til at virke i BaptistKirkens ledelse i en del år.

Jeg tror, at det at være »Ordets gørerere« er en bærende grundsten i et harmonisk kristenliv.

» Dåb er også commitment
til Guds kirke. «

Dåben har flere betydninger

Forleden var jeg sammen med et par unge mennesker, der har besluttet sig for at blive døbt. De kom frem til 12 punkter, som dåben betød for dem. Den kristne dåb rummer så utrolig mange aspekter, og for den enkelte kan dåben betyde vidt forskellige ting. Hvilken rigdom!

[≡] Jakob Vagner,
præst i Roskilde Baptistkirke

[📷] privat

»» Dåb er commitment – en forpligtelse – til Jesus. ««

Det er en udfordring, at vi skal forkynde evangeliet for en ny generation, og helst på en sund og kulturelt relevant måde. Det betyder, at i enhver kultur og generation må forskellige aspekter af dåben betones.

Den mystiske dåb

Et kirkesamfund eller en lokal kirke er lidt som en udvidet familie. Der findes både gode og dårlige vaner. Vi kan ikke være perfekte eller skabe fejlfri fællesskaber. Der vil være tænkning, der er skæv, og handlingsmønstre, der er uhensigtsmæssige.

Reflekterer vi over dåben i frikirkelige sammenhænge, så er vi baptister historisk set en reaktion på middelalderens katolicisme – og til dels også den lutherske bevægelse. Katolikkerne havde det, man kan kalde et magisk forhold til både dåb og nadver. Blev et barn døbt, så var »den hellige grav vel bevaret«. Vandet havde på magisk vis fjernet al arvesynd, og barnet var i al evighed frelst.

De første frikirkefolk reagerede under reformationen på det ved at gå i den modsatte grøft. Som en reaktion på religiøsitet og manipulation røg de over i en rent symbolsk forståelse af dåben. Dåben blev betragtet udelukkende som en bekræftende symbolsk hand-

ling, der stadfæstede det frelsende værk, som Gud allerede havde gjort i dåbskandidaten.

Her kan vi altså tale om, at vores kirkefamilie, baptismen, har en ubalance med sig. I reaktionen mod katolicismen fik vi »smidt barnet ud med badevandet«, da vi mistede sansen for Guds mystiske tilstedeværelse i dåben. Vandet er selvfølgelig ikke magisk, men på forunderlig vis handler Gud med mennesket i dåben, og ofte er det faktisk også den oplevede virkelighed hos den, der døbes. Det er væsentligt at holde fast i!

Den omvendte dåb

En af deltagerne i vores gospelkor har fortalt, at hun er vokset op i et stærkt religiøst hjem med et meget hårdt gudsbillede. Desværre har rigtig mange mennesker det indtryk, at kristendommen er en lovreligion, og Gud er »ude efter os«. Derfor har vi betonet den kærlige og rummelige Gud. Vi forkynder en barmhjertig Gud, der ønsker at tilgive og genoprette os, og glemmer måske ind imellem Guds hellighed og retfærdighed.

I forbindelse med dåben kan vi glemme omvendelsesperspektivet. At dåb er *commitment* – en forpligtelse – til Jesus; en omvendelse fra det gamle liv og opstandelse til et liv med Ham som Herre.

Derfor giver vi dåbskandidaterne mulighed for at skrive en liste med ting fra det gamle liv, som de ønsker at lægge bag sig, når de bli-

ver døbt. Den seddel tager de så i lommen og med ned i dåbsgraven for at markere deres omvendelse til Gud. For mange er det særdeles meningsfuldt og giver en oplevelse af ny frihed.

Den sociale dåb

En ung mand, der gerne ville døbes, ønskede sidste år at blive døbt i Roskilde Fjord ved en dåb med kun præsten og ham selv. Som han selv udtrykte det: »Det her er jo en sag mellem Gud og mig«. Vi valgte at sige nej til det scenarium, fordi det sociale aspekt af dåben blev overset. Heldigvis endte det med, at den unge mand blev døbt ved en gudstjeneste i kirken.

Det er selvfølgelig rigtig, at dåben først og fremmest er en overgivelse til Gud, men i Bibelen er det sociale aspekt også stærkt understreget. Dåb er også commitment – en forpligtelse til Guds kirke. En tydelig tilkendegivelse af, at man hører til i Guds store familie, og at man er med i sin lokale menighed. I en meget individualistisk vestlig kultur er det perspektiv særdeles vigtigt at understrege.

Dåben har altså mange aspekter i sig, og mennesker har ofte mange forskellige grunde til at lade sig døbe. Dåb er både mystisk, omvendelse og en social handling.

Jakob Vagner

- præst i Roskilde Baptistkirke
- tidligere lærer på Skovbo Efterskole, ungdomspræst i Pinsekirken København, lærer på Mariager Højskole
- BA i praktisk teologi fra SALT København og MA i praktisk teologi fra Harvest University Australien

»» På forunderlig vis handler Gud med mennesket i dåben. ««

En fødselsdagshilsen fra 27. oktober 2020

Kære gamle dame, Baptistkirken i Danmark, tillykke med fødselsdagen!

181 år er da en fin alder, og du holder dig da godt. Du er blevet mere broget og mangfoldig med årene, men jeg synes, det klæder dig. Du synes måske, du i al for høj grad er tilbage ved udgangspunktet i 1839, hvor du måtte kæmpe for din eksistensberettigelse og oplevede overgreb fra myndighederne. Som nu det seneste angreb, som mange af dine yngste medlemmer risikerer at blive udsat for – at skulle oversætte prædikener til dansk. Det bliver en udfordring for dine migrant-medlemmer.

Gad vide, om du nu er lige så uønsket, som du var, da de første 11 baptister lod sig døbe i dag for 181 år siden. En kold morgen måtte de snige sig ud af København til den nærliggende Lersøen og lade sig døbe af en tysk baptistpræst, der opholdt sig ulovligt her i landet. De næste ti år blev hårde, men det var også den tid, hvor din vækst var størst. Måske det igen vil vise sig, at du er smukkeste i modvind. Når der er noget at kæmpe for. Og det er der. Religions- og ytringsfrihed har altid været dit kendetegn. Må det blive ved med at være det.

Til lykke på dagen! Hilsenen er med et sten-hjerte, fordi vi tror på en Gud, der forvandler hjerter af sten til blødende, åbne hjerter. Hjerter, som kan tage imod Jesus og leve som ham – med respekt for den svageste, i opgør mod magter og myndigheder og med kærlighed til alle.

Kærlig hilsen
Lone Møller-Hansen

» Måske det igen vil vise sig, at du er smukkeste i modvind. Når der er noget at kæmpe for. «

Hvad står vi for som baptister?

For at få belyst temaet for dette nummer af *baptist.dk* så bredt som muligt, har vi bedt en række præster om at tage det emne op i en prædiken.

[≡] Hanne Kiel

[📷] Aktiv

Hensigten var at give eksempler på, hvad vi siger i vores kirker om baptistisk identitet. Et par præster tog udfordringen op og sendte os en prædiken, som så er klippet til og beskåret.

Ikke i en prædiken

Flere præster takkede nej til opgaven at prædike over temaet: »Hvad står vi for som baptister?« Deres begrundelse var dels, at

det ikke ville være relevant for de deltagere i gudstjenesten, der ikke er baptister; og dels at prædiken altid tager sit udgangspunkt i en konkret bibeltekst.

Enkelte svarede: »Beklager, vi har allerede planlagt temaer for alle efterårets gudstjenester.«

Flere af dem påtog sig til gengæld at give deres bud på baptistisk identitet i en kort artikel.

Hvad er en baptistkirke?

Roskilde baptistmenighed tilbyder alle »nye« et introduktionskursus til menigheden, hvor man fortæller om baptistkirken.

[≡] Michael Frost,
præst i Roskilde Baptistkirke

Vi fortæller kort om anabaptisternes historie og placerer *anabaptisterne* som den oversete »gren« i reformationen, hvor man normalt kun fokuserer på katolicismen og Luther.

Anabaptisterne blev forfulgt i Tyskland og flygtede derfor til Holland og England. Da de også blev forfulgt i England, flygtede mange til USA.

De troendes fællesskab

De fleste fokuserer på anabaptisternes dåbs-syn, men deres opfattelse af *dåben* er resultat

af deres fokus på det forpligtende *fællesskab* og discipelskab. Anabaptisterne anså menigheden for at være helt central i den kristnes liv, og menigheden skal bestå af mennesker, der har valgt Jesus til og i fællesskab forsøger at følge ham. Derfor optages medlemmer ved dåb på et tidspunkt i livet, hvor de kan træffe en selvstændig beslutning.

Demokrati

Dernæst nævner vi, at i dag adskiller baptistkirker i Danmark sig meget fra hinanden i stil, men baptistkirken adskiller sig fra de fleste andre frikirkeretninger i Danmark ved vores *menighedsdemokrati*. På menighedsmøder træffer menighedens medlemmer beslutning om budgetter og andre store afgørelser, herunder ansættelser, mens mindre beslutninger foretages i menighedsrådet.

»» Deres opfattelse af dåben er resultat af deres fokus på det forpligtende fællesskab og discipelskab. ««

At lytte til Guds stemme

»Hvad vi står for som baptister – det spørgsmål findes der rundt regnet 5.000 svar på; lige så mange, som der er baptister i Danmark«, siger Bente Højris. Hun er en af de præster, der tog udfordringen op og behandlede spørgsmålet i en prædiken, redaktionen har klippet i.

[≡] Bente Højris,
præst i Brovst Baptistmenighed

Jeg har grædt, når baptisters holdninger til forskellige spørgsmål forekom mig uforenelige. Tænk bare på debatterne om homofile ægteskaber, om vores holdning til Kirkernes Verdensråd, om abort, om at flytte sammen inden man er gift, om overført eller åbent medlemskab, om gudstjenestefejring, om Cross-Yoga og meget andet. Derfor må jeg spørge mig selv: »Hvad er det vigtigste for mig at få formidlet, når jeg bliver spurgt om min baptistiske holdning?«

»Et af Baptistkirkens kendetegn er netop, at vi ikke er en kirke med et lederskab, der bestemmer over menighedernes liv og levned. Vi er demokratiske, og alles stemme har vægt.«

Det vigtigste er at lytte!

At lytte til Guds stemme, som jeg hører den i Bibelen, men også som den kan komme til mig i form af tanker og indskydelser. Og når jeg lytter til Guds stemme, så taler den ofte til mig om at tage et *socialt ansvar*. Gud beder mig om at elske min næste og tage mig af den svage. Når jeg læser i min Bibel, ser jeg, at det var sådan, Jesus var. Han tog de svages parti og kæmpede for retfærdighed.

Bibelen er vores ståsted

Det har den været igennem hele Baptistkirkens eksistens. Vi har fx ikke nogen fast trosbekendelse. Vi har Bibelens ord, som vi må læse med ansvarlighed og tage til os at *handle* efter.

Lederskab og demokrati

Når bølgerne er gået højt nationalt i Baptistkirkens liv, har nogle efterlyst en stærkere ledelse, der turde sætte stolen for døren, hvis menigheder bevægede sig uden for den norm, som andre mente var den rigtige. Men et af Baptistkirkens kendetegn er netop, at vi ikke

er en kirke med et lederskab, der bestemmer over menighedernes liv og levned. Vi er demokratiske, og alles stemme har vægt.

Så kan man jo spørge, om dét så er godt. Mit svar er: »Ja, det er det, hvis den enkelte lader sig lede af Guds stemme, spørger Gud til råds, og så vel at mærke ikke kommer tilbage og siger: »Så siger Herren!« – som om denne person er den eneste, der har forbindelserne i orden. Demokrati er godt, hvis vi er parate til også at lytte til det, den anden part er kommet frem til i eftertanke og bøn.

Vær beredt

Det gælder livet igennem, at vi må være parate. Parate til de opgaver og udfordringer, som livet stiller os. Jeg tror, det er det, Gud ønsker af os: At vi er *parate* og hele tiden sørger for, at vores skat er i himlene. At vi lytter efter Guds stemme, og ikke bare har vores egne forudindtagede meninger. Hvad vi så hører og konkluderer og handler efter, kan ikke dikteres af et kirkesamfund. Der står vi hver især til ansvar overfor Gud.

Hvad står vi for som baptister?

Jeg har valgt at fremhæve to kendetegn: Bibelen og det personlige valg. Baptister har ikke en grundlægger eller nogle bekendelsesskrifter, som definerer vores tro. Vi har alene Bibelen.

[≡] Henrik Krak Søndergaard,
præst i Baptistkirken Odense

Som 17-årig blev jeg selv omvendt ved at læse i Bibelen. Jeg vidste ikke på det tidspunkt, hvad en baptist var. De kristne, jeg kendte var primært lutherske. I teologiske diskussioner fik jeg ofte at vide, at »Luther sagde«, eller »I kirkens ritual står der« ...

Det var en enorm befrielse for mig, da jeg mødte Baptistkirken, hvor alle de tillægs-skrifter er skåret væk. Vi går tilbage til kilden og de første kristne. Efter 30 år fandt jeg ud af, at jeg uden at vide det havde været baptist siden min omvendelse.

Bibelen – en bog for alle

I Baptistkirken giver vi plads til uenighed. Vi har Bibelen som *eneste rettesnor*, men vi tolker teksten hver især. Vi tolker den i enrum, og vi tolker den i fællesskab. Begge dele er vigtige. Vi tror, at Bibelen er inspireret af Gud. Det vil sige, at den er skrevet af mennesker, men det er Guds tanker, der afspejles i teksterne. Når vi læser skrifterne, finder vi sammen ud af, hvad det betyder for vores tro og vores måde at leve

på. Baptister har altid lagt særlig vægt på *at praktisere Jesus' og apostlenes lære*.

Baptistkirken er en lægmandskirke. Præsten har ikke pga. sin stilling et større ord at skulle have sagt i teologiske diskussioner. Hver baptist har sin Bibel, og sammen erkender vi mere og mere af dens budskab.

Bibelen kan læses og forstås umiddelbart.

De første baptister blev ikke overbevist af en dygtig lærer. De studerede Bibelen sammen, og lod det ord, de læste, forme deres tanker og liv. Det har siden været baptisters kendetegn. Selvfølgelig kan det kaste lys over teksten at vide lidt om den tid, teksten blev skrevet i, og de menneskers situation, som var de første modtagere af teksterne. Men vores udgangspunkt er, at alle kan læse og forstå teksten umiddelbart – uanset baggrund, uddannelse og viden.

Det personlige valg

Vi vælger ikke for hinanden og er ikke dommere over hinandens tro. Vi giver hinanden

frihed til at tage de valg i livet, vi er overbevist om, er de rigtige. Det betyder også, at vi ikke tager valget på vores børns vegne. Derfor døber vi ikke børn, før de selv vælger at ville tro på Jesus og følge ham.

Ved dåb i en baptistkirke lyder det ofte: »På Jesu Kristi befaling, og på din egen bekendelse, døber jeg dig i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn«. Enhver må *selv vælge* Jesus og troen til i sit liv. Troen kan ikke arves eller læres. Det betyder ikke, at vi lader andre seje deres egen sø. Vi betragter os som en familie, og i en familie støtter, vejleder og opmuntrer vi hinanden, for vi ønsker hinanden det bedste.

Det hele sker i frihedens navn. Frihed er et vigtigt begreb sammen med det personlige valg. Baptister har igennem historien været forfulgt alene pga. vores ønske om at give den enkelte frihed – især til selv at vælge dåb. Derfor har frihed altid været vigtig for baptister sammen med det personlige valg. Ud af de to grundprincipper springer de fleste kendetegn, som har fulgt baptister overalt og til alle tider.

»» *Bibelen er inspireret af Gud. Det vil sige, at den er skrevet af mennesker, men det er Guds tanker, der afspejles i teksterne.* ««

» Vi giver hinanden frihed
til at tage de valg i livet,
vi er overbevist om, er de
rigtige. «

En lysende vej

Anne-Marie Winther er en af de præster, der i en prædiken har givet sit bud på, hvad baptister står for.

[≡] Anne-Marie Winther,
præst i Vrå Baptistkirke

Anne-Marie Winther skildrer i sin prædiken den tidlige kirkes liv og mission og bruger apostlene som eksempler på kristne handlingsmønstre. Samtidig belyser hun tre væsentlige kendetegn ved baptisterne.

Frihed til dialog

Debatten om omskæring har huseret længe her i landet og er blusset op. Politikere har en tendens til at glemme, hvad religion betyder for mennesket, at ritualer betyder mere for sammenhængskraften end den frie vilje.

Vi baptister nyder godt af religionsfriheden og har gjort det i 170 år. Skulle vi ikke forsvare andre menneskers ret til at holde deres gudsdyrkelse og ritualer i hævd? Vi skal altid være foran med at forsvare *religionsfriheden!* Både for jøder, muslimer, hinduer og andre kristne. Ellers hopper vi nemt på den vogn, der kører jøder ud af vores land og stigmatiserer muslimer. Det er vi ikke kaldet til. Vi har frihed til at indgå i dialog.

Noget af det fineste, der foregår i Danmark i dag, er Özlem Cekic og den gamle rabbiner Bent Melchior, der indgår i dialog og fælles fodslaw. De viser en indbyrdes forsonende forståelse og kærlighed, som er bemærkelsesværdig.

Den vigtige samtale

Vores menighed ledes helt demokratisk – hvert medlem, én stemme. Menighedsrådet er en teamledelse. Det har både fordele og ulemper. En kæde er som bekendt ikke stærkere end sit svageste led.

Peter og Paulus er troværdige som mennesker og ledere. De leder gennem handling og forhandling, ved at gå foran og gennem undervisning. Apostlenes Gerninger viser os en lysende vej, *en Kristus-vej*, som vi kan gå på også i dag. Apostlene er med deres sammen-

»Apostlenes Gerninger viser os en lysende vej, en Kristus-vej, som vi kan gå på også i dag.«

»Vi skal altid være foran med at forsvare religionsfriheden!«

hold og stridigheder helt menneskelige. Deres liv var hårdt, men de brændte for at fortælle om Jesus Kristus, død og opstanden, levende og almægtig. Deres ærlige fortælling – om kursskifte, omvendelse og Kairos-øjeblikke – fik dem til at se verden med Frelserens øjne: Kærlighed og nåde. Paulus' ønske – om med hele sit liv at følge sin mester og Herre, at ville følge Frelseren med ALLE sine evner og ALT i sig – er lysende.

Jeg var lykkelig for at blive døbt!

Det er min dåbsdag i dag. Jeg blev døbt som knap 11-årig i Bethelkirken i Aalborg. Ved menighedsmødet blev jeg interviewet af fru Vidmar, som spurgte, hvad jeg ville være, når jeg blev voksen. »Jeg vil være missionær«, sagde jeg.

Jeg var lykkelig for at blive døbt! Og jeg er stadig lykkelig for det! Jeg er lykkelig for at være baptist. Jeg synes, det er det frieste i verden. Og jeg blev sendt ud i mission, som hver eneste kristen er. Jeg er ingen Paulus, men jeg er apostel. Jeg har bestemt ikke altid været et godt eksempel med min livsførelse, men Jesus elsker mig, og han tager mine synder på sig.

Frihed

Hvad står baptister for? Det kan ikke beskrives udtømmende på den plads, jeg har fået stillet til rådighed.

[≡] Lars Midtgaard, præst i
Bethelkirkens Baptistmenighed

Jeg vælger at tage udgangspunkt i ét enkelt ord: Frihed! Frihed fra, frihed til ...

Frihed til selv at *relatere* til Gud i tanke, ord og handling. Det er troen og overbevisningen om, at jeg selv er i stand til at høre fra Gud, lytte til ham, tage imod fra ham. Uden at der skal være en gejstlig eller kirkelig »overbygning«, som skal tage sig af det. At ordet er mig nær, og at jeg selv er i stand til at tolke og forstå Guds ords tale til mig.

Frihed fra en statslig styring af min tro og mit kirkelige engagement. Jeg glæder mig over, at det ikke er den til enhver tid siddende ledelse af mit land, som samtidig skal bestemme, hvordan jeg udfolder min tro. Men forankringen er placeret i *den lokale kirke*, hvor jeg sammen med brødre og søstre i troen finder rammerne. Og hvor vi sammen tolker på Evangeliets betydning for tro, lære og liv.

Frihed til at tjene. Men også ansvaret – ja, måske endda forpligtelsen – til at tjene. Ud fra overbevisningen om, at vi alle er blevet noget givet af Gud. Gud har velsignet den enkelte med gaver, evner, talenter. Dem er jeg samtidig også kaldet til at bruge i *tjenesten* for Gud og for andre. Det indebærer for mig at se kaldet til at give sig selv til *et forpligtende, kristent fællesskab*, til menigheden. At være baptist er at gå imod en hvilken som helst tidsånd, der frister til individualiseret privatreligiositet, som føler sig hævet over det forpligtende menighedsfællesskab.

Heri ligger også advarslen for enhver kristen, som så stærkt betoner frihedsbegrebet: At enhver styrke kan blive en svaghed! Forstået på den måde, at frihed, som ikke underlægges Kristus' autoritet og herrevælde, kan køre af sporet. Frihed er ikke det samme som at frasige sig behovet for afhængighed – af Gud og af andre mennesker og relationer. Frihed er ikke »jeg alene vide!« Frihed er ikke fritagelse fra at underordne sig autoriteter, endside at bede for dem!

»» Frihed, som ikke underlægges
Kristus' autoritet og herrevælde, kan
køre af sporet. ««

[≡] Henrik Krak Søndergaard,
Præst i Kristuskirken, Odense

123-45-167-2020-5

Bibelen

Baptister tillægger Bibelen afgørende værdi. Bibelen er vores rettesnor, som vi læser og tolker i lyset af Jesus. Vi har ingen trosbekendelser eller stifter som tillæg til Bibelen.

Autonomi i den lokale kirke

Den enkelte menighed er selvstyrende. Landsledelsen og andre menigheder har ingen beslutningsmyndighed over den enkelte menighed. Alle beslutninger tages lokalt.

Personligt bibelstudie

Alle kan studere og udlægge Bibelen, prædike, bede for andre og tilbede Gud.

Tro og efterfølgelse

Baptister tror på den samme Gud som alle andre kristne. Vi lægger særligt vægt på, at troen skal leves ud i hverdagen. Jesus skal både tros og efterfølges.

Individuel trosfrihed

Baptister kæmper for den enkeltes trosfrihed. Alle skal have lov til at tro og mene, hvad de vil, så længe det ikke krænker andres rettigheder.

Skel mellem stat og kirke

En af baptisternes mærkesager er ånds- og trosfrihed. Vi går derfor ind for adskillelse af kirke og stat.

To praksisser – dåb og nadver

Baptister praktiserer – som de fleste andre kristne – dåb og nadver, som vi opfatter som Guds forkyndte ord i fast og synlig form.

En menighed af troende

Man bliver medlem af en baptistmenighed ved selv aktivt at vælge det. Efter at have aflagt sin bekendelse af Jesus som frelser og herre – normalt i forbindelse med dåb – bliver man optaget og budt velkommen.

Reelt medlemsdemokrati

I baptistmenigheder tages de fleste større beslutninger på menighedsmøder, hvor alle medlemmer har stemmeret.

5 792387 821084

Kirke vil de have – menighed vil de ikke være

Historisk er baptister fælles om et bestemt kirkesyn. Spørgsmålet er: Hvad går det ud på? Og er det ved at falde fra hinanden? Denne artikel peger på det fælles arvegods – og spørger derpå, om vores kirkesyn nedsmelter i disse år. Har skribenten mon ret?

socialt. Da Guds søn kom til verden, skete det i en krop. Jesus skabte derpå et socialt fællesskab af mennesker, der skal kanalisere hans fortsatte nærvær til andre. Ingen kan gøre det alene. Det kræver et *socialt fællesskab* at være ›menighed‹. Dét fællesskab bliver vi en del af, når vi bliver døbt.

For di det er Helligånden, der skaber kirken, bør der herske *frihed for alle*, hvor Guds folk er på spil. Menigheden skal bidrage til ›det fælles gode‹ i folket. Derfor

bør alt ske ved Åndens magt, ikke ved magtens ånd. Kunsten består i at sammenholde form og frihed, struktur og spontanitet, som udtryk for Guds ene og samme virke.

Større end kirken

Kirken som fællesskab er *tegn* på det Guds Rige, der kommer. Samtidig er den et *redskab*, der virker for, at Riget må komme. Kirkens forankring i Guds kærlighed understreger, at Guds fremtid for alle er langt rigere end kirken selv. Vi er nemlig bundet til dens Herre, der er opstået fra de døde, og som fuldender alt i sit rige. Som kirke skal vi altid holde os det mål for øje.

» Vi går kun i kirke, når det passer os. Individualismen har sejret. «

[≡] Bent Hylleberg

[📷] Karin Carlsen og Saeed Soltankhak – Unsplash

→ **M**eningen med at være ›menighed‹ – eller ›kirke‹ – er at blive ›et fællesskab, som i vores verden spejler, hvem Gud er‹.¹ Derfor er det godt at tænke over, hvad der kendetegner ›en flok folk‹, så de kan blive en mødeplads for Guds kærlighed på jorden. Her kommer nogle kendetegn, der hører til de fleste baptisters kirkesyn.

›Kirke‹ bliver altid til, hvor *Helligånden* blandt mennesker skaber en levende relation til Jesus Kristus. Det græske ord for sådan en ›forsamling‹ betyder ›dem, der er kaldt ud‹. *Guds Folk* bliver altid kaldt sammen for at fremhæve

evangeliet om *Guds Rige* for andre – for naboer og venner, der også bør kende Guds store tanke med livet.

Når Ånden virker i mennesker, føres vi til Jesus Kristus, der omformer og forvandler os. Der er store variationer, men det indebærer *en personlig erfaring*, der har med tro og dåb at gøre.

Pinsedag blev den menighed, som Gud ønsker, døbt med den samme Ånd, som virkede i Jesus. Og siden er enhver dåb udtryk for det samme. Her indvies vi til at tjene Gud – blandt mennesker.

Ånd tager form

Helligånden, der er Guds kærlighedsfulde nærvær hos os, skaber fællesskab mellem Gud og mennesker. Fællesskab er *kropsligt og*

»» Det kræver et socialt fællesskab at være »menighed.« ««

De kendetegn er ikke hentet ud af den blå luft. Det er »fælles gods« for baptister, fordi de springer ud af Jesus' forkyndelse, som vi kender den fra Det Nye Testamente.

Menighedssynet nedsmelter

Tidligere fortalte baptister ofte om deres omvendelse. Deres *troshistorier* levede og blev fortalt. Gamle fotos viser tydeligt, at menigheden også betød meget. Det *socialt fællesskab* var i høj kurs. Menighed og andet godtfolk flokkedes til hus- og teltmøder – og til søndagens gudstjenester, der fortsatte i hverdagen med omsorg for nødlidende hjemme og ude. Kan vi hævde det samme i dag?

Hvis vores kirkesyn nedsmelter i disse år, har det flere grunde. I dag *reducerer* vi alt for ofte menigheden til en »fritidsforening« for folk med åndelige interesser. Eller vi opfatter den som en »højtids tradition«, hvor vi går i kirke til jul, påske og (måske) pinse. Vi går kun i kirke, når det passer os. Lavpraktisk betyder det vel også, at (fri)kirken som bygning forfalder, hvis vi kun vil bruge den til fx barnevelsignelse og begravelse? Fordi vi ikke opbygger et gudstjeneste-fællesskab bliver centrum borte. Og uden centrum ingen periferi.

Tabet kan også skyldes den lutherske tradition, vi lever i. Folkekirkens bekendelse definerer kirken som »de helliges forsamling, i hvilken evangeliet forkyndes rent, og sakramenterne forvaltes ret«. I dag siger man oftest, at kirken er »der, hvor evangeliet forkyndes og sakramenterne forvaltes«. Fællesskabet – »de helli-

ges forsamling« – er faldet ud. *Individualismen* har sejret. »Kirke« forstås som »betjening« af en præst i livets marginaler (fødsel og død) og ved højtider (konfirmation og bryllup). Har den forståelse også ramt vores menigheder?

Kristendoms-kulturen på retur

Den kristne kultur, som vi lever i, har gjort noget ved os. Vi er blevet mere »kulturkristne« end »kirkekristne«. Vi vælger *kristendoms-kulturen* uden kirkens fællesskab. I den vestlige verden er vi omsluttet af kristen kultur som en guldfisk af vand, siger Tom Holland og fortsætter: »Hvis kristendommen er det vand, vi svømmer rundt i, må man som fisk bekymres, hvis der ikke er mere vand i bowlen«. ² I dag går kun få i kirke. Bibelens historier er ikke alment kendte. Tabet af kundskab er stort. Er vi også ramt af kristendoms-kulturens åndenød uden at vide det? Mangler vi også et myndigt Gudsfolk, der tilegner sig evangeliet på en sådan måde, at det ændrer kulturen?

Er overskriften sand?

Overskriften blev formuleret af Niels Højlund, kendt fra *Forsamlingshuset* i TV2 for en generation siden: »Kirke vil de have, menighed vil de ikke være«. Han sagde det om danskerne, primært vel om Folkekirken. Men gælder det også traditionelle danske baptister anno 2020?

Bent Hylleberg,

• cand.theol., tidligere præst, leder af Baptist-Kirkens præsteuddannelse og formand for BaptistKirken.

- 1 Roland Spjuth: Om Gud och allt annat, Spricka 2020. Første del af min artikel bygger på Roland Spjuths nye dogmatik.
- 2 Tom Holland: Herredømmet – da kristendommen skabte den vestlige bevidsthed, Kristeligt Dagblads Forlag 2020.

Burundi Tur-Retur

Beretning om Rita Roulunds usædvanlige liv

Rita Roulund kendes blandt de nærmeste for at være kortfattet, at værdsætte ydmyghed og at sige sin mening lige ud, om man har bedt om det eller ej. Man ved præcis, hvor man har hende.

[≡] Jamie Cunningham

Derfor blev jeg meget glad og lidt overrasket, da jeg blev ringet op og bedt om at lave en anmeldelse af en bog, som hun har udgivet om sit usædvanlige liv. Bogen hedder *Burundi tur-retur* og er skrevet af debutforfatter Lena Lassen. Den kan bestilles hos din lokale boghandler eller online. Denne letlæste paperback på 160 sider –

opdelt i 57 korte kapitler inklusiv en del sort-hvide billeder fra familiens private samling – findes også som e-bog og lydbog. Beretningen er nok mest interessant for dem, der kender Rita, Baptistkirken eller missionær-tjenesten, men den giver den yngre læser eller udefrakommende et godt indblik i en tid, som det nu er svært at forestille sig, både i Danmark og Burundi.

Håb og udfordringer

Rita beskriver sin opvækst og blomstrende kærlighed i Aarhus således, at man kan høre hendes egen stemme gennem hendes vante udtryk. Der veksles mellem fortælling, forklaringer og samtaler, der delagtiggør læseren, så det er let at sætte sig ind i hendes valg – om at gå sin egen og ofte udfordrende vej i forhold til uddannelse, tro og missionærliv – i et smukt

land præget af et mørke, som få har oplevet. Man bliver ført gennem stiftelse og opretholdelse af familie og venskaber under usædvanlig spændende og barske vilkår med mange kritiske valg og svære tab undervejs.

Burundi tur-retur belyser en kvindes dybe tilid og håb til, at Livet er stærkere end Døden, og at Gud har det sidste ord.

Lena Lassen: *Burundi Tur-Retur*. Beretning om Rita Roulunds usædvanlige liv, BoD, København 2020. Pris: 169 kr.

Giv til liv - en julegave til glæde og gavn

År har du mulighed for at give dem, du holder af, en helt speciel julegave! En gris til far. Høns til mor. Eller hvad med en cykel til bedstefar? En julegave, der hjælper vores venner i Burundi. Behovene i Burundi er mange, og vi har sammen med Baptistkirken i Burundi udvalgt nogle gaver, der i høj grad er brug for! Du kan betale med MobilePay eller kontooverførsel. Du får et gavekort på mail, som du kan printe og give til modtageren. På gavekortet er en såkaldt QR-kode, som modtageren kan scanne med mobiltelefonen og se en lille takkehilsen fra Burundi. Du kan også købe en gave til dig selv og

hænge gavebeviset op og glæde dig over, at du har givet gaver, der skaber jul for familier i Burundi.

Og hvad kan du så hjælpe med?

for 150 kr. kan du give en familie myggenet
for 250 kr. får en fattig familie 5 høns
for 300 kr. kan der blive til en gris
for 1.000 kr. kan en fattig præst få en cykel
for 4.000 kr. kan du købe et hus til en batwa-familie

Klik ind på www.baptistkirken.dk/julegaver og vælg de gaver, du vil give.

Aflyst landskonference

Landskonferencen måtte igen aflyses på grund af Corona-restriktioner.

[≡] Torben Andersen

På grund af aflysningen havde ledelsen iværksat elektronisk afstemning om flere punkter, bl.a. valg til ledelsen, som var udsat fra sommerens aflyste landskonference.

Valg og konstituering

Per Beck blev genvalgt som *formand*. Vibeke Dalsgaard blev valgt til ledelsen og senere konstitueret som *næstformand*. Moses Lal Bawi Peng blev *nyvalgt* til ledelsen, hvor også Poul Erik Bjerg og Lotte Holm Boeriis sidder. Generalsekretær Torben Andersen deltager også fast i møderne. Kio Awi Van Khawng genopstillede ikke.

Budget og vedtægt

Budgettet for 2021 blev vedtaget, og rammerne er på plads for arbejdet i det nye år. Forslag om organisation og vedtægtsjusteringer kommer til høring i foråret. Flere orienteringspunkter kommer drypvis i nyhedsbreve og i artikler på www.baptist.dk – fx tilbud til menighederne om menighedsudvikling, lederkonference og forslag til støtte til nye trosfællesskaber og menighedsplantning.

Navne

Døbt

Brovst

13.09.2020: Barna Basnet, f. 19.06.2007
13.09.2020: Barsha Basnet, f. 29.03.2005

Odense

06.09.2020: Gitte Lehmann, f. 14.02.1961

Silkeborg

04.10.2020: Raimonda Weng Mikkelsen, f. 15.09.1987

Vrå

13.09.2020: Lise Nordlund Kragh, f. 08.07.2006

Østervrå Frikirke

24.10.2020: Rikke Sørensen, f. 29.09.1992

Aalborg, Bethelkirken

27.09.20: Nadja Stoffregen, født 29.05.1996
27.09.20: Terese Antonsen, født 17.01.1996
27.09.20: Victoria Sisseck, født 25.12.1991
27.09.20: Lise Melkær Andersen, født 02.02.1999
08.11.20: Rebekka Rosa Pedersen, født 08.05.1996

Optaget

Aalborg, Bethelkirken

07.06.20: Hanne Antonsen, født 26.09.1966
16.08.20: Laura Aagaard-Nielsen, født 01.02.1996
16.08.20: Edith Het Lam, født 11.08.1997
16.08.20: Aron Het Lam, født 20.12.1996

Døde

Brande

Martin Pedersen, født 11.02.1940, døbt 06.02.1955 i Nystrup, død 22.10.2020

Brovst

Mary Madsen, født 16.07.1927, døbt 14.05.1939 i Brønderslev, døde 12.09.2020

Karmelkirken

Erik Emil Christensen, født 31.03.1928, døbt 19.09.1948, døde 28.08.2020
Robert Beck, født 20.11.1925, døbt 22.04.1943, døde 14.09.2020

Købnerkirken

Anders Grøndahl, født 14.10.1928, døbt 01.08.1943 i Givskud, døde 27.09.2020

Roskilde

Niels Rasmussen, født 24.06.1966, døbt 2004 i Kalundborg Pinsekirke, døde 14.07.2020

Rønne, Baptistkirken Bornholm

Andrea Jørgensen, født 17.12.1921, døbt 18.12.1938 i Rønne, døde 13.10.2020
Alice Christoffersen, født 14.02.1930, døbt 15.04.1945 i Rønne, døde 01.11.2020

Udpræget praktisk begavet præst

Hans Thomsen er ny præst i Sæby Baptistmenighed. Han har ingen uddannelse, men Gud har lagt sine hænder på ham og givet ham et stærkt kald.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Solveig Ørvad

»» Så lå jeg der og så ud over havet. Det var dér, jeg fik mit kald til tjeneste. ««

»Niels Hausgaard ville kalde mig »udpræget praktisk begavet«,« siger Hans Thomsen, da han skal fortælle om sin opvækst, og hvordan han er blevet til den, han er. Skole var ikke lige ham. Den eneste gode tid i hans skoletid var 10. klasse på Ungdomsskolen Øresund. »Det år kom til at gøre en stor forskel for resten af mit liv«, siger den 61-årige nyudnævnte præst.

Kan næsten ikke skrive

Sæby Baptistmenighed har ansat Hans Thomsen med primært ansvar for forkyndelse, undervisning og sjælesorg. Hans og hustruen Kirsten har lavet en gennemgribende renoivering af deres »nye« hus i Sæby. »Man bør bo, hvor man er præst«, mener han nemlig. Han har aldrig lært at skrive, så andre kan læse, hvad han skriver. Somme tider kommer han også selv i tvivl om, hvad der står, så han prædiker aldrig fra manuskript. »Når jeg læser evangelierne, bliver de levende for mig«.

Baggrund i Missionsforbundet

Hans Thomsen har en baggrund i Missionsforbundet. »Men der er ganske få nuancer imellem de to kirkesamfund«, så han ser intet problem i at være »konverteret« til baptisterne. Han og Kirsten har bl.a. været i Grønland med to små børn udsendt for Missionsforbundet i to år. »Vi var lige med grønlænderne og lærte rigtig meget af de gamle grønlændere, bl.a. at køre hundeslæde og gå på fangst. Vi boede på 55 kvadratmeter, hvor Kirsten var dagplejemor.«

»Hans er godt klar over, at hans tilgang til forkyndelsen og troen kan dele vandene.«

Brækkede ryggen

På et tidspunkt blev de campingplads-forvaltere – og her faldt Hans ned og brækkede ryggen. »Jeg lå et år på sofaen i et stålkorset. Familien flyttede mig ind i stuen, inden de gik om morgenen. Så lå jeg der og så ud over havet. Det var dér, jeg fik mit kald til tjeneste.«

Det skete i et forløb tre morgener i træk. Første morgen så han i et syn, at Jesus stod på stranden med Peter, Jakob og Johannes, som han kaldte på. Næste morgen var Hans selv med i billedet og stod som tilskuer. »Den tredje morgen stod jeg selv på den modsatte side af Jesus. Da han har spurgt de tre, vender han sig om mod mig og siger »Vil du også?« Hans har nu gråd i stemmen, da han siger, at han svarede Ja: »Da indgik vi en aftale. Han lovede, at jeg aldrig vil holde en gudstjeneste, uden at mindst ét menneske får et budskab fra Gud. Og det har han holdt.«

»Bare en budbringer«

Hans er godt klar over, at hans tilgang til forkyndelsen og troen kan dele vandene. »Jeg er bare en budbringer«, siger han og fortæller, at nogle bliver skræmt, andre bliver begejstrede. »Folk siger, at det er meget levende, det jeg fortæller. Det er klart, for jeg fortæller bare det, jeg ser ...«

Hans har andre stærke oplevelser med Gud. Han blev helbredt for sine smerter i ryggen – efter faldulykken – efter 15 år på morfin.

Fra ét øjeblik til det næste forsvandt smerterne under en forbøn i Irland. Han har stadig mén efter faldet, for arvævet omkring de tre ødelagte ryghvirvler er der stadig. Men han har ikke flere smerter, og det var dem, der var invaliderende.

En fantastisk tid

Hans og Kirsten har i et par år tilhørt Sæby Baptistkirke. Inden da har de været i Østervrå, og senere var de med i Sæsing under opbygningen af centeret dér. Da centeret var færdigt, var hans tid også færdig dér. »Det var en fantastisk tid. Vi var tre, der stod for forkyndelsen: Steen Daugaard, Lars Bavnbæk og mig. Vi var virkelig forskellige – havde hver vores styrker, men respekterede hinanden.«

Hans Thomsen drømmer om, at sådan et team også kan blive virkelighed i Sæby. Måske med nogle unge teologistuderende. »Jeg elsker at tage rundt og tale i menigheder. Jeg skal være i Sæby to søndage om måneden for bl.a. at sikre den røde tråd, men ellers tager jeg gerne ud og taler i andre kirker.« Hermed er den opfordring givet videre.

Apostolsk Kirke

Apostolsk Kirke kan om få år fejre sit 100-års jubilæum, men kirkesamfundet er stadig fuldt af liv og nye initiativer.

[E] Heidi Bobjerg, kommunikationsmedarbejder i Apostolsk Kirke Danmark

[A] Apostolsk Kirkes arkiv

Apostolsk Kirkes Kirke er et netværk, der består af mere end 30 lokale kirker, tre efterskoler, en bibelhøjskole og flere organisa-

tioner. Sammenhængskraften findes i relationer og samarbejde, ikke i juridisk struktur.

Visionen er – i fællesskab med andre – at fuldføre missionsbefalingen ved overalt at plante og opbygge levende, voksende kirker, som hjælper mennesker til at finde ind i Guds plan for deres liv. Tanken er, at tro skal møde ikke-

»Tro skal møde ikke-tro, og kirke skal møde ikke-kirke.«

tro, og kirke skal møde ikke-kirke. Guds rige i og gennem os har kraft til transformation i vores land, så de gode nyheder bliver til liv for mange – ikke alene åndeligt, for evangeliet rummer også kimen til kulturel og social forandring.

Samarbejde og relation

For 14 år siden gennemgik Apostolsk Kirke en forandringsproces, der havde til hensigt at flade en dengang noget hierarkiske struktur ud og gøre samarbejdet mellem de lokale kirker mere netværksbaseret. Samtidig deler kirkerne stadig ressourcer og fælles administration, hvor det er fordelagtigt for den lokale kirke.

Præster og ledere er rykket tættere sammen på kryds og tværs. Fx er flere præster fra mindre kirker nu del af tjeneste- og kontor-fællesskaber i større kirker. Alt sammen udtryk for glæden ved kollegaskab og relation. Ingen kirke og præst skal stå alene.

Fælles grundlag

Når en lokal kirke tilslutter sig netværket, tiltræder den et fælles grundlag, der beskriver fire centrale områder: Tjenestesyn, teologi, mission og ressourcodeling. Alle kirker har

derudover tilknyttet en eller flere supervisorere, der fører tilsyn og står til rådighed i tilfælde af konflikter.

Fælles om træning og fostring af ledere

Et af de områder, man fokuserer meget på, er træning og fostring af mænd og kvinder, som skal bære og lede og pionere både nu og i fremtiden. Allerede i 18-19-årsalderen inviteres unge til »Follow in Fellowship«, der er et forløb over to år, hvor unge mødes fem weekender om året til fællesskab, læring og træning.

Højskolen *ACTS Academy* er en relancering af vores gamle bibelskole i Kolding, og den inviterer unge og unge familier til at bruge et år på at finde ind til kernen af, hvad Gud har lagt i den enkelte. Der er en stærk tro på, at Gud vil udruste mennesker til at være bærere af evangeliet og sætte aftryk i alle lag af vores samfund.

Derudover kører der for tiden en toårig efteruddannelse af mere end 100 ledere fra de lokale kirker. Kurset hedder Menighedsbaseret Teologi og er refleksion over Apostolsk Kirkes teologi og praksis.

»Drømmen er at se samfund og nationer forvandlet, et menneske ad gangen.«

Fokus på næste generation

Det apostolske netværk har fokus på børn og unge gennem tre efterskoler, en højskole og en landsdækkende børne- og ungeorganisation (AKBU). De senere år er det arbejde styrket med et øget fokus på netværk mellem skolerne, AKBU og netværksledelsen samt samarbejde om uddannelse af unge ledere og missionsrejsere.

Apostolsk betyder sendt ud

At være apostolsk betyder at være udsendt. Mission har altid været en grundlæggende del af Apostolsk Kirkes DNA. Gennem *Apostolsk Kirkes Mission* driver de lokale kirker mission og udviklingsarbejde i mange forskellige lande. Drømmen er at se samfund og nationer forvandlet, et menneske ad gangen.

Det gør sig også gældende i det voksende engagement i social mission. Mange apostolske kirker har gennem de senere år startet familienetværk, foodbank og andre sociale tiltag. Tanken bag er ikke kun at yde materiel hjælp, men netop at understrege, at den eneste, der virkelig kan gøre en forskel i menneskers liv, er Jesus. Gennem de sociale tiltag skabes relation mellem mennesker, og dermed bygges der også bro til Jesus.

Julehjælpen var Guds gave

Menighedsplantningen Rønne Vineyard overtog Børnenes Julehjælp på Bornholm. »Det var Guds gave til os«, siger præst Helle Rønne Samuelsen.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Privat

Det var i sommeren 2017, hvor Helle Rønne Samuelsen var på vej til Bornholm med sin familie. De skulle plante menigheden Rønne Vineyard. På færgen faldt hun i snak med en mor, som fortalte om den hjælp, hun havde fået fra *Børnenes Julehjælp*. »Men det bliver ikke til noget i år, for hende, der står for det, kan ikke overskue det«, fortalte denne mor.

Dermed var frøet plantet. Kvinden, der havde stiftet *Børnenes Julehjælp* på Bornholm, blev kontaktet, og så overtog den knapt etablerede menighed stafetten – og siden er det vokset år for år. Og Rønne Vineyard blev hurtigt kendt.

Næsten 100 familier

Sidste år – 2019 – var der 98 familier med i alt 198 børn under 18 år, der fik julegaver, julemad og en julefest. I *Børnenes Julehjælp* skriver børnene deres ønskeseddel til Vineyardmenigheden, som så vælger to gaveønsker pr.

barn – hver til max. 250 kr. Kasper Thorskov Hansen fra menigheden er projektleder. Han har otte medlemme og mange frivillige.

Julegaveønskerne bliver skrevet på en gave-seddel, som hænges på et af de fire ønsketræer, som butik drivende har stående rundt på øen. Så tager gavmilde bornholmere et juleønske, køber gaven og afleverer den med en lap fra ønskesedlen med et nummer. Så kan modtageren findes. Gavegiverne ved ikke, hvem de giver gaven, og ofte er gaven under træet fra mor og/eller far.

Fantastisk opbakning

»Det var et enormt arbejde at skrive frem og tilbage til de udsatte familier. I år har vi derfor fire ansøgningsdage, hvor folk kommer til os. Vi lytter til dem og beder for dem. De bliver tilbudt julegaver til børnene, julemad og indtil i år også en stor julefest i det lokale Musikhuset. Sidste år deltog 200 – og der var ikke flæskkesteg, men kurdisk mad på menuen.«

Helle Samuelsen fortæller, at de oplever en

fantastisk opbakning lokalt; både privatpersoner, virksomheder og turistdestinationer giver gaver og gavekort, og detailhandlen har doneret råvarer til festen og julemad til familierne. Hun må desværre også fortælle, at i år er julefesten aflyst pga. Corona.

De kører rundt til familierne med gaver og mad og drikker en masse kaffe: »Vi fortæller familierne, hvad vi i øvrigt kan tilbyde resten af året, og nogle tager imod det. Og så beder vi for familierne. Julehjælpen er første kon-

»Vi oplever en fantastisk opbakning lokalt.«

Sidste år fik 198 børn to gaver hver takket være ønsketræerne.

»I år er Zilke ikke på ønsketræerne. Andre børn har mere brug for gaverne, end vi har.«

Julefest i 2019. I år er den aflyst – på grund af corona-virussen.

Trine og Zilke.

takt. Vi håber, at vi kan sluse modtagerne ind i fællesskabet, så de bliver trygge og måske endda åbner hjertet for troen«, fortæller Helle og tilføjer, at der forleden var 50 til en aften-gudstjeneste. De har 5-6 netværksgrupper og et Familienetværk i samarbejde med Blå Kors.

En ny familie

Trine Schou, 30 år, og Zilke, 8 år, fik hjælp fra Børnenes Julehjælp i 2019. »Hvis ikke det havde været for julehjælpen, havde Zilke ikke fået nogen julegave fra mig«, siger Trine og

forklarer, at hun blev arbejdsløs 1. november sidste år. Zilke fik bl.a. en krea-kasse. »Hun er ikke typen, der leger med legetøj. Hun blev så glad«. De deltog også i julefesten, men det blev lidt overvældende for Zilke med de mange mennesker, så hun ville gerne hjem inden spisingen.

Det vigtigste er måske ikke gaverne og maden, men det nye fællesskab, de er inviteret ind i. »Vi deltager i alle arrangementer, når jeg ikke har arbejdsweekend«, siger Trine, der nu har flex-job i Netto. De var også med på

sommerlejr på Bornholm denne sommer. »Det er en ny familie, vi er kommet ind i. Og det er rart, for her kan vi komme, som vi er«.

Zilke er overbevist om, at der er en Gud, mens Trine kan sige, »at der er et eller andet mellem himmel og jord«. I år er Zilke ikke på ønsketræerne. »Andre børn har mere brug for gaverne, end vi har«, siger Trine. Til gengæld vil hun gerne hjælpe med at pakke gaverne, hvis hun ikke er på arbejde.

Identitetskrise?

Baptister er fælles om et bestemt kirkesyn, men teologisk er der ikke ret meget, der forener baptister. Tværtimod er baptister kendetegnet ved stor mangfoldighed – og sådan må det også være, når man insisterer på tros- og samvittighedsfrihed.

[≡] Johannes Aakjær Steenbuch

[✓] Natia Gotziridse Hansen

Det, der imidlertid også kendetegner baptister, er en til tider utrolig optagethed af, hvad der netop kendetegner baptister. Den ene konference og udgivelse efter den anden – som jeg også selv har bidraget til – handler om »baptistisk identitet«, »baptistiske værdier« og så videre. Onde tunger ville kalde det navlepilleri.

Troshistorier

En teologisk forklaring kan være, at baptister har det, som baptistteologen James McClendon har kaldt en 'narrativ' tilgang til troen. Det drejer sig om personlige troshistorier og fortællinger, snarere end abstrakt dogmatik. Og det kan være fint nok. I en tid præget af identitetspolitik er det nærliggende at dyrke sin identitet som religiøs minoritet. Men spørgsmålet er, om dét fokus er særlig brugbart, når kristendom i det hele taget marginaliseres i samfundet?

Identitetens dobbelte spor

Baptister har noget særligt at bidrage med, ikke mindst frihedssynet, som til stadighed er relevant i lyset af religiøs undertrykkelse og forfølgelse verden over. Men fokuserer vi for meget på vores egen identitet i stedet for på Gud, lukker troen sig om sig selv og forvirrer.

Arbejdet med baptistisk identitet er vigtigt, men mindst ligeså vigtigt er det at være forankret i det fælleskirkelige arvegods. Det særlige og det universelle er de to ben, som vi må gå på.

Fælles gods

For mit eget vedkommende er studierne i tidlig kristendom vigtige. Her finder vi et teologisk arvegods, som er fælles for kirken som helhed. Det er baptistkirkens styrke ikke at være bundet af en bestemt teologi, men kun af det, som alle kristne har tilfælles, nemlig troen på den treenige Gud, som vi kender fra Bibelen. En vej igennem identitetskrisen kan derfor være at fremhæve vores fælleskirkelige rødder – selvfølgelig uden at glemme vores egen identitet.

